

Stuifgevoeligheid

Gerard Ros (NMI), Yuki Fujita (NMI), Wim Bussink (NMI) en Marius Heinen (WUR)

1. Definitie

Stuifgevoeligheid duidt het gebrek weerstand aan die de grond heeft tegen verstuiven (winderosie).

2. Achtergrond

Verstuiving (en winderosie) kan optreden in een droog voor- en najaar wanneer de grond (gedeeltelijk) kaal is. Verstuiven leidt tot een afname van het organische stof gehalte, het vocht vasthoudend vermogen, de chemische bodemvruchtbaarheid en de biologische activiteit in een bodem. Verder kunnen ziekten en onkruiden zich verspreiden, kiemende zaden bloot stuiven en jonge plantjes beschadigt worden. Belangrijke factoren voor het vaststellen van de stuifgevoeligheid zijn:

- De korrelgrootte van het zand,
- Het vochtgehalte van de bovengrond;
- Het lutum- en leemgehalte;
- Het organische stofgehalte, en;
- De aanwezigheid van begroeiing.

In Nederland zijn globale richtlijnen opgenomen om de gevoeligheid van verstuiven vast te stellen hoofdzakelijk op basis van het lutum en leemgehalte. Omdat grasland over het algemeen het hele jaar bedekt is, wordt stuifgevoeligheid alleen meegenomen voor bouwland.